

Un greu ensurt amb final feliç

NADEHDA LOBANOVA GIRONA

■ Dimecres passat, 1 de novembre d'enguany, vàrem anar amb la família a veure la fira del dibuix, alimentació, mel, formatges... a Girona, la ruta baixant per plaça Catalunya, Rambla, Argenteria... i tornada per la Lleona, plaça Independència i Santa Clara. Allà a la zona de la Caixa i el pont de Pedra, de cop i volta perdem de vista el nostre fill que a finals de gener complirà 3 anys, anava amb un patinet blau, i ens anàvem aturant a algunes parades, gaudint dels dibuixos, i artesans que omplien tot el centre de la ciutat en la seva edició 52 anys, dins les Fires de Girona i gaudint de la ciutat. De cop i volta i d'allò que se'n diu uns segons de distracció, perdem de vista el nostre fill, en Llambert M., i no el trobem enlloc. Immediatament després de buscar-lo uns minuts en totes direccions contactem amb la patrulla de la Policia Municipal que estava allà al trenet just a la cruïlla amb el Pont de Pedra, els identifiquem les dades del nen i ràpidament donen avís a la central i se n'assabenten la Policia Municipal, Mossos i els volun-

taris de Protecció Civil que vàrem veure anaven uniformats, negre i tronja:

No es poden vostès imaginar els nervis, incertesa, desorientació, no saber què fer, angonya... d'aquells moments, serien les dotze del migdia tocades, amb un munt de gent impressionant, com és normal en aquesta data, on és famós el «per Tots Sants tots a Girona». Busquem infructuosament pel carrer Nou, plaça Catalunya, començament de la Rambla, Santa Clara i arribem a la plaça Independència i no el trobem enlloc; i amb aquestes, passa una mica més de mitja hora, tornem al lloc on hi havia la patrulla de la Policia Municipal, dos agents joves, amables, professionals que ens diuen: està tot mobilitzat, tan bon punt sapiguem alguna cosa els truquem, tinguin calma.

Em va venir al cap allò que va passar en aquella casa de turisme rural de Camós on aquell nen d'uns tres anys es va perdre i va passar la nit al ras, ho recorden?

Al cap d'una estona truquen per l'emissora i diuen: soms de Protecció Civil i l'hem trobat a la plaça Independència sentat en una taula sol, sa i estalvi, sense plorar, ni engoixat i desconsant, el nen està bé. Us el

portem a Pont de Pedra. Vàrem sentir un alleugeriment impressionant, doncs mai saps què pot passar. Anem a Santa Clara avall i a mig camí en Llambert, ell al mig, agafat de la mà dels dos agents de Protecció Civil (dos gats vells, perdonin l'expressió) amb el patinet a la mà, i el nostre fill sonrient i molt ben acompanyat per a l'ocasió.

Voldria donar les gràcies als agents intervinents de Protecció Civil, Policia Municipal i Mossos per la seva tranquil·litat, saber fer i saber estar, professionalitat. Tenim una gent impressionant, tenim ciutat i sabem fer les coses bé, i és cert que sempre hi han algunes mançances, però dona gust viure en una ciutat tan equilibrada i amb la gent que tenim. Porto cinc anys vivint a la ciutat de Girona, crec sincerament que no en marxarem mai.

